

č. 2336.

Školstvo (Slovensko): VI. nariadenia zo dňa 25. augusta 1921 č. 298 Sb. a zákon zo dňa 7. októbra 1919 č. 541 Sb. nevzťahujú sa na učiteľ'ov škol nešťátných. Žiadal-li učiteľ' za pensionovanie a bol-li úradom pensionovaný s konečnou platnosťou, nemôže namietat' vo sťažnosti na nss, že nemal byť pensionovaný, lebo podal žiadosť pod nátlakom školského inšpektora.

(Nález zo dňa 8. mája 1923 č. 7828).

V e c: Desider R. v P. proti referátu ministra školstva a národnej osvety v Bratislave stran penzie.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť z a m i e t a s a a k o n e o p o d s t a t n e n á.

D ō v o d y. S ť - l d ň a 26 - h o d e c e m b r a 1921 p r e d o s t r e l š k o l n é m u r e f e r á t u ž i a d o s ť , ž e o d v o l á v a j ú c s a n a » n a r i a d e n i e « š k o l . r e f e r á t u č . 34.120/I p r o s í , a b y b o l d a n ý d o p e n s i e a j e m u u s t a l e n á b o l a p r í s l u š n á p e n s i a ; s ú č a s n e u v i e d o l o k o l n o s t i p r o v y r ú b e n i e p e n s i e s m e r o d a t n é .

Ž a l . ú r a d r o z h o d n u t í m z o d ň a 23 h o j ú n a 1922 v y h o v e l ž i a d o s t i s ť - l o v e j — d a l s ť - l a n a o d p o č i n o k a v y r ú b i l m u 1) p e n s i u r o č i t ý c h 1960 K, 2) v á l e č n e j p o d p o r y 660 K, p r i č o m v y c h á d z a l z p r e d p o k l a d u , ž e s ť - l m á 30 r o k o v 8 m e š i a c o v s l u ť b y a z á k l a d p e n s i e j e h o z v y š u j a s a z K 2200 n a K 2400 v o s m y s l e § u 3 z á k . č l . X L I I I e x 1891.

Tento výrok žal. úradu napadá sťažnosť vo dvoch smerech:

1) že sť-l nemal byť daný do penzie, lebo žiadosť za pensionovanie, ktorú podal, bola podaná iba pod nátlakom školského inspektorátu, ktorí hrozil prípisom zo dňa 6ho decembra 1921, že v pádu nepodanie žiadosti o pensionovania, zastavená bude sť-lovi drahotná výpomoc,

2) že vyrúbenie penzie nemalo sa stať dľa predpisov platných pre maďarských úradnikov, ale dľa predpisov, platných pre štátných úradnikov čsl. Republiky, ktorými upravené boly penzie čsl. štátných úradnikov menovite č. 298/1921, č. 541/1919.

Nss neuznal dôvodnou ani prvú ani druhú námietku a to v základe nasledovných úvah:

V prvej rade treba si uvedomiť, že nss vo smysle predpisu §u 6, odst. 1 zák. z 22-ho októbra 1875 č. 36 r. z. z r. 1876 prezkúma sťažnosťou napadnuté rozhodnutie administratívneho úradu poslednej stolice pravidelne iba v základe skutkového zistenia, ktoré služilo za podklad napadnutému rozhodnutiu.

V danom prípade žal. úrad rozhodoval o žiadosti sť-lovej zo dňa 26-ho decembra 1921, aby bol daný do penzie a vyrúbená mu bola penzia.

Túto žiadosť žal. úrad vybavil priaznive tj. tak, ako si sť-l bol žiadal a dal ho do penzie.

Sť-l však prichádza teraz s výtkou, že podávajúc žiadosť uvedenú jednal pod nátlakom vyvolaným nariadením školského inspektorátu z 26-ho decembra 1921, ktorým hrozil sť-ovi odňatím drahotej výpomoci. Výtka táto nie je v tomto spôsobu pripustnou, lebo keď sť-l bol toho náhl'adu, že sa mu úradem krivdí — mal proti rozhodnutiu

školského inspektorátu podať apeláciu na nadriadený úrad, mal sa brániť cestou instančnou a nie podávať žiadosť za pensionovanie. Keďže ale tak neurobil, ale podal žiadosť, ktorá bola prieznive vybavená, nemôže teraz tvrdiť, že mu bolo na jeho právach pensionovaním ublíženo.

I bola preto výtku táto zamietnutá ako neopodstatnená vo smysle §u 2 zák. o ss.

Pokiaľ ide o výtku ohľadne výšky vyrúbenej penzie, napadá sťažnosť výrok žal. úradu jediný v tom smere, že tvrdí nesprávnosť vyrúbenej penzie podľa starých maďarských zákonov, kdežto vraj mala byť penzia vyrúbená v základe predpisov platných podľa zákonov a nariadení čsl. Republiky.

V prvej rade treba konstatovať, že sť-l bol učiteľom na neštátnej škole, zaopatrovacie požitky týchto učiteľov upravené boli menovite zák. čl. XXXII: 1875, zák. čl. XLIII: 1891, § 5 zák. čl. III: 1918 a ministerským nariadením uherského ministerstva kultu č. 154.000: 1918.

Keď teda sťažnosť tvrdí, že neprávom nebolo použito predpisov nariadenia vlády zo dňa 25-ho augusta 1921 č. 298 Sb. a §u 5 odst. II. zákona zo dňa 7-ho októbra 1919 č. 541 a penzie vyrúbená bola sť-lovi podľa platných uhorských zákonov, stačí poukázať na to, že cit. zákon a nariadenia vzťahujú sa iba na bývalých štátnych zamestnancov a jejich pozostalých systému uhorského, nie ale tiež na zamestnancov, ktorých nemožno považovať za zamestnancov štátu. Ponevadž ale sť-l ani netvrdí, že by bol býval štátnym zamestnancom — právom žal. úrad pri vyrúbení penzie neriadil sa predpisy v sťažnosti uvedenými a platnými iba pre zamestnancov štátnych a vyrúbil sť-lovi penziu podľa výše uvedených predpisov uherského práva.

Keďže ale sťažnosť netvrdí, že by výška jemu vyrúbenej penzie odporovala platným predpisom ohľadne penzie učiteľov neštátnych, ale uplatňuje iba výtku výše uvedenú, jest sťažnosť jeho v základe toho, čo výše bolo uvedené — neopodstatnenou a bola preto zamietnutá.

Č. 2337.

Veřejní zaměstnanci. — Administrativní řízení (Podkarpatská Rus): I. * Není právního nároku vdovy po býv. obec. notáři, aby jí na zaopatřovací požitky z dřívějšího služebního poměru manželova byla vyplácena záloha na účet cizího státu. — II. Ve kterých věcech je rozhodnutí hlavního finančního ředitelství v Užhorodě konečné?

(Nález ze dne 8. května 1923 č. 7829¹).

V ě c: Serena B. v Berehově proti hlavnímu finančnímu ředitelství v Užhorodě o zastavení výplaty záloh na vdovskou pensi.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Rozhodnutím zem. finanční správy pro Podkarpatskou Rus z 15. července 1921 zamítnuta byla žádost st-řčina, aby její pense vdovská převzata byla čsl. státem. Zamítnutí žádosti této stalo se z důvodů, že šetřením bylo zjištěno, že poslední služební místo zemřelého manžela st-řčina Jana B., obecního to notáře, bylo v Tisza-Száalka mi-

¹) Stejně nález z téhož dne č. 7830.